

بررسی مدل علی شیوه‌های فرزندپروری، جهتگیری مذهبی و اضطراب مرگ

Meraj.derakhshan@yahoo.com

ک) معراج درخشان / دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز

بهرام جوکار / استاد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز

bshamshiri@rose.shirazu.ac.ir

باک شمشیری / دانشیار فلسفهٔ تعلیم و تربیت دانشگاه شیراز

صادق احمدی / کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز

دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۱۴ - پذیرش: ۱۳۹۵/۰۶/۰۵

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی پیامدهای جهتگیری مذهبی، در قالب یک مدل علی بود. روش پژوهش، از نوع تحقیقات توصیفی و طرح همبستگی بود. جامعه آماری، تمامی دانشآموزان مقطع متوسطه نظری (دوره دوم) شهر شیراز در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ تشکیل می‌دادند. از این میان، تعداد ۲۱۵ نفر (۱۱۱ دختر و ۱۰۴ پسر) به روش نمونه‌گیری خوشای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها، از پرسش‌نامه‌های شیوه‌های فرزندپروری، جهتگیری مذهبی و اضطراب مرگ استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تحلیل مسیر استفاده شد. نتایج جدول ماتریس همبستگی نشان داد که بین اکثر متغیرهای پژوهش حاضر همبستگی معناداری در سطح $P < 0.01$ وجود داشت. در ادامه، نتایج تحلیل مسیر حاکی از معناداری نقش واسطه‌ای ابعاد جهتگیری مذهبی در رابطه میان شیوه‌های فرزندپروری و اضطراب مرگ بود. به طور کلی، می‌توان گفت: جهتگیری مذهبی و شیوه‌های فرزندپروری دو مورد از عوامل اصلی برای بررسی اضطراب مرگ می‌باشند.

کلیدواژه‌ها: شیوه‌های فرزندپروری، جهتگیری مذهبی، اضطراب مرگ.

بیان مسئله

نیاز انسان به دین، قدمتی به طول تاریخ دارد؛ زیرا بشر از همان آغاز زندگی خود، به حامی مقنتر و تکیه‌گاه نیرومندی احساس نیاز می‌کرده است. دین، پدیده‌ای چند بعدی است. موضوع دین، مورد بحث محققان پیشگامی چون دورکیم و مارکس، در حوزه جامعه‌شناسی و جیمز، فرویل، یونگ، فرانکل و آپورت در حوزه روان‌شناسی بوده است. با این وجود، ارائه تعریفی از دین که مورد توافق همگان باشد، همچون سایر حوزه‌های مطالعاتی علوم انسانی، بسیار دشوار است. شاید بتوان گفت: دینداری اعتقاد به وجودی متعالی است که وعده فرارسیدن زندگی پس از مرگ را می‌دهد و به ما فرمان می‌دهد که در این دنیا، به شیوه‌ای اخلاقی عمل کنیم (Giddens، ۱۳۷۷، ص ۴۹۶).

باور به اینکه خدایی وجود دارد که موقعیت‌ها را کنترل می‌کند و ناظر بر عبادت و نیایش عبادت‌کننده‌ها است، تا حد زیادی اضطراب مرتبط با موقعیت را کاهش می‌دهد. به طوری که اغلب افراد مؤمن، ارتباط خود با خداوند را مانند ارتباط با یک دوست بسیار صمیمی توصیف می‌کنند. این به نوبه خود می‌تواند موجب آرامش درونی فرد شود (الهماسی‌زاده و همکاران، ۱۳۸۷). تحقیقات پیشین نشان داده‌اند که مذهبی بودن، به معنای وسیع کلمه می‌تواند آثار بحران‌های شدید زندگی را تعديل کند (پارک و همکاران، ۱۹۹۰). اما در خصوص جهت‌گیری مذهبی افراد، سؤالاتی قابل ذکر است. نخست اینکه، در عالم واقع پیامدهای سازگارانه و ناسازگارانه آن چگونه است؟ دوم اینکه، پیشاپردازی‌های این متغیر را در عالم واقع چه سازه‌هایی تشکیل می‌دهند؟ در این راسته، این پژوهش بر آن شد تا پیامدهای و پیشاپردازی‌های جهت‌گیری مذهبی را در یک مدل شناختی اجتماعی، مورد بررسی قرار دهد.

یکی از پیامدهای مهم مذهب، دیدگاه فرد نسبت به مرگ می‌باشد. مرگ و نگرش نسبت به مرگ، از جمله موضوعات مورد بحث در همه ادیان الهی است. یکی از جنبه‌های نگرش به مرگ، میزان اضطرابی آن است. اضطراب، واکنشی در برابر خطری نامعلوم، درونی و مبهم است که منشأ آن، ناخودآگاه و غیرقابل مهار است و عوامل متعددی آن را ایجاد می‌کنند (استارت و لاریا، ۲۰۰۱). بنابراین، انواع خاصی از اضطراب بر اساس منشأ آن، شناخته و نامگذاری شده‌اند که یکی از مهم‌ترین آنها، اضطراب مرگ است. بلکن، اضطراب مرگ را افکار، ترس‌ها و هیجانات مرتبط با واقعه پایانی زندگی و فراتر از حالت عادی زندگی می‌داند (قاسم‌پور و همکاران، ۱۳۹۱). هالت و هالتز معتقدند: اضطراب مرگ مفهومی چند بعدی است و هشت بُعد برای آن در نظر گرفته‌اند: ۱. هراس از فرایند مردن؛ ۲. هراس از مرگ زود هنگام؛ ۳. هراس از مرگ افراد مورد علاقه؛ ۴. هراس بیمارگونه از مرگ؛ ۵. هراس از تباہی؛ ۶. هراس از بدن پس از مرگ؛ ۷. هراس از ناشناخته بودن مرگ؛ ۸. هراس از مرده (فرر و همکاران، ۲۰۰۷). در کتب مذهبی، ترس از مرگ را به دو قسم تقسیم کرده‌اند: یکی، ترس مثبت است که ناشی از ترس و خوف از عظمت خداوند متعال است. دیگری، ترس و هشت از مرگ است که ناشی از وابستگی و دلدادگی به دنیای مادی است (موسوی خمینی، ۱۳۵۸، ص ۳۵۸).

با اینکه اشتغال ذهنی با مرگ در افراد مذهبی، روشی برای تدارک زندگی معنادار تلقی می‌گردد، ولی پژوهش‌ها نشان می‌دهند که اشتغال ذهنی با مرگ، می‌تواند در برخی از افراد مذهبی موجب اضطراب و افسردگی گردد (مالتبی (Maltby) و دی (Day)، ۲۰۰۰). برای مثال، فیفل (Feifel) (۱۹۵۹) همبستگی مثبت معناداری را بین اضطراب مرگ و مذهب گزارش کردند. در حالی که ون (۲۰۱۲) و علی‌اکبری دهکردی و همکاران (۱۳۹۰)، همبستگی منفی بین مذهب و اضطراب مرگ را نشان دادند. همچنین، لستر (Lester) (۱۹۹۰) در مطالعات خود نشان داد که هیچ همبستگی معناداری بین مذهب و اضطراب مرگ وجود ندارد.

همان‌گونه که مشاهده شد، تحقیقات اولیه در زمینه مذهب و اضطراب مرگ، حاکی از نتایج متناقض می‌باشد. این نتایج متناقض، می‌تواند حاکی از این باشد که انگیزه و جهت‌گیری مذهبی افراد متفاوت است. به علی‌اعتقادات، باورها و رفتارهای مذهبی افراد «انگیزه مذهبی» و گاه «جهت‌گیری مذهبی» گفته می‌شود (کورش‌نیا و همکاران، ۱۳۸۹). دیدگاه آپورت درباره جهت‌گیری مذهبی درونی و بیرونی به مذهب، تأثیری عمیق و ماندگار بر روان‌شناسی دین گذاشته است (دوناهیو (Donahue)، ۱۹۸۵). آپورت، اصطلاح «جهت‌گیری درونی» را برای تعریف کردن و متمایز کردن افرادی به کار می‌برد که حقیقتاً و خالصانه، تسلیم نوعی عقیده و ایمان به چیزی می‌باشند (همان). شخص درونی با مذهبش زندگی می‌کند، تعصب کمتری دارد، از آموزش‌های مذهبی برای آگاهی از تعامل‌های روزمره با همنوعانش استفاده می‌کند، همنوعانش را دوست دارد و طرد و تحقیر و متگذاری دیگران نزد او جایی ندارد (همان). در این‌گونه افراد، باورهای مذهبی طوری جذب خویشتن فرد می‌شوند که پس از آن، ارزش‌های مذهبی به صورتی برخاسته از اراده خود فرد تجربه می‌شوند. رفتارهای مذهبی مبتنی بر این نوع جهت‌گیری، بر اساس اهداف فردی درونی شده انجام می‌شوند که با خویشتن فرد عجین شده‌اند (کورش‌نیا و همکاران، ۱۳۸۹). در مقابل، جهت‌گیری مذهبی بیرونی، در واقع مذهب افرادی را نشان می‌دهد که از ایمان و عقیده مذهبی‌شان برای رفع نیازها و منافع شخصی‌شان استفاده می‌کند. در واقع، مذهب وسیله‌ای برای اهداف خودخواهانه آنها می‌باشد. شخص بیرونی، متعصب است و از مذهب برای امنیت، راحتی، به دست آوردن موقعیت و حمایت اجتماعی استفاده می‌کند (دوناهیو، ۱۹۸۵). این نوع جهت‌گیری، درونی شدن ناقص و ناتمام باورها و عقاید مذهبی است. حاصل اعمال و رفتارهای این نوع جهت‌گیری، تأیید شدن فرد از سوی خود و دیگران می‌باشد. در نتیجه، فرد در انجام این نوع اعمال، احساس نوعی باید و الزام می‌کند و همواره با حالتی از فشار و تعارض درونی همراه است (رایان و دسی، ۲۰۰۰).

در سال‌های اخیر، پژوهش‌هایی در زمینه جهت‌گیری مذهبی و سایر ابعاد روان‌شناسانه صورت پذیرفته است. تحقیقات نشان می‌دهند که ارتباطی مثبت بین جهت‌گیری مذهبی درونی و امید و بهزیستی (یگانه، ۱۳۹۲)، رضایت از زندگی (الیاس‌خان و حسین کاو، ۲۰۱۵؛ سعید و بخاری، ۲۰۱۶) و سلامت معنوی (عاشوری و همکاران، ۱۳۹۳) و ارتباطی منفی بین جهت‌گیری مذهبی بیرونی و رضایت از زندگی وجود دارد (سعید و بخاری، ۲۰۱۶). در ارتباط بین جهت‌گیری مذهبی و اضطراب مرگ، تحقیقات صورت گرفته حاکی از این است که جهت‌گیری مذهبی

بیرونی، همبستگی مثبتی با اضطراب مرگ دارد (لی و همکاران، ۲۰۱۳؛ منصورنژاد و کجباو، ۱۳۹۱)، در حالی که بین جهت‌گیری مذهبی درونی و اضطراب مرگ همبستگی منفی وجود دارد (همان). از سوی دیگر، در کنار مطالعه پیامدهای ابعاد جهت‌گیری مذهبی، بررسی پیشایندها و عوامل شکل‌گیری، نوع جهت‌گیری مذهبی افراد نیز درخور بررسی است. مطالعات انجام گرفته در زمینه روان‌شناسی دین، حاکی از این است که جهت‌گیری مذهبی افراد و روابط میان فردی آنها با یکدیگر ارتباط دارد (استراهان، ۱۹۹۶). خانواده اولین و مهم‌ترین بافتی است که روابط میان فردی در آن شکل می‌گیرد. به عقیده برخی از اندیشمندان، همچون فروید، زمینه اصلی شکل‌گیری شخصیت کودک در همان سال‌های اولیه زندگی و بخصوص تا سن شش سالگی در خانواده است (احدی و جمهري، ۱۳۸۹، ص ۲۸). برخی دیگر از اندیشمندان نیز به نوعی بر اهمیت بسزای سال‌های اولیه زندگی در شکل‌گیری شخصیت فرد تأکید کرده‌اند.

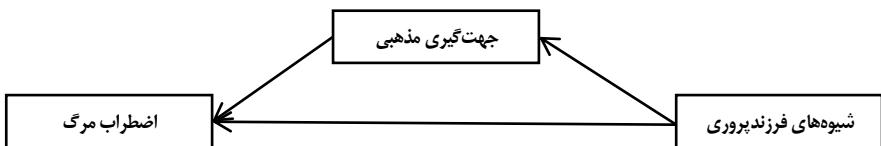
شیوه‌های فرزندپروری در واقع، نگرش‌های قابل درک والدین نسبت به فرزند است. در حالی که این شیوه‌ها یک فضای عاطفی را ایجاد می‌کنند که طبق آن (فضای عاطفی)، رفتار والدین بروز داده می‌شود (حاجی کاظم تهرانی و همکاران، ۱۳۹۳). فضای عاطفی ایجاد شده، زمینه‌ای را برای فرزندان فراهم می‌آورد تا به طور منطبق و هماهنگی رفتارهای فرزندپروری را تغییر و به موجب آن، تعاملات خود با والدین را تغییر شکل دهند (دارلینگ و همکاران، ۲۰۰۷). با مریند، سه شیوه فرزندپروری را عنوان کرد که والدین بر اساس آنها به ترتیب فرزندان خویش همت می‌گمارند.

نخستین گروه، والدین آسان‌گیر می‌باشند. این گروه، در برابر درخواست‌ها و اعمال کودکان خود، همواره موافق و پذیرنده هستند. از کترل کودکان خویش پرهیز و نسبت به اعمال کودکان و نوجوانان خویش، هیچ واکنشی نشان نمی‌دهند. دومین گروه، والدین استبدادی هستند. این گروه، سعی می‌کنند رفتارها و نگرش‌های کودکان و نوجوانان خود را با توجه به معیارهای رفتاری معین و طبق قالب‌ها و ساختهای خاصی شکل داده، کترل و ارزیابی کنند. این والدین، کودکان را به اطاعت تشویق می‌کنند و برای گردن نهادن به معیارهای معین شده، استفاده از شیوه‌های مختلف تبیه را ترجیح می‌دهند. این شیوه فرزندپروری، همواره با عزت نفس پایین، افسردگی و رفتار ضداجتماعی در نوجوان ارتباط داردند (برک، ۱۳۹۲، ص ۱۳۶). آخرین گروه، والدین دموکراتیک می‌باشند. این گروه، تلاش می‌کنند کودکان خود را به طریق دموکراتیک راهنمایی کنند. گفت‌و‌گویی دوچاره میان خود و کودکان را تشویق می‌کنند و دلایل نحوه تصمیم‌گیری‌های خود را با آنان در میان می‌گذارند (استین برگ و موریس، ۲۰۰۱). در صورت لزوم، از کترل و شیوه‌های ملایم تبیه استفاده می‌کنند تا بتوانند بدون اشکال و به سرعت به بازسازی احساسات و عواطف جریحه‌دار شده، میان والدین و فرزندان پردازنند و روابط گرم و عاطفی در این خانواده‌ها وجود دارد (فیتر پاتریک، ۲۰۰۴).

تحقیقاتی که به بررسی ارتباط مذهب و ارتباطات خانوادگی پرداخته‌اند، نشان داده‌اند که شیوه فرزندپروری همراه با پذیرش و کترل مطلوب، پیش‌بین جهت‌گیری مذهبی درونی است (سیفی گندمانی و همکاران، ۱۳۸۸؛

حاجی کاظم تهرانی و همکاران، ۱۳۹۳) است، اما تأیید نکردن فرزندان و دریغ کردن محبت والدین از آنها، با درونی شدن ارزش‌های اخلاقی سطح بالای فرزندان، رابطه منفی دارد (کورش نیا و همکاران، ۱۳۸۹). بنابراین، طبق تحقیقات صورت گرفته، شیوه فرزندپروری نقش پیش‌بین در جهت‌گیری مذهبی دارد. از این‌رو، می‌توان این گونه فرض کرد که شیوه فرزندپروری مقدم بر جهت‌گیری مذهبی است و در قالب مسیرهای علی، می‌بایست در طول آن قرار گیرد. از سوی دیگر، برخی تحقیقات نشان داده‌اند که جهت‌گیری مذهبی، نقش واسطه‌گری در بین سن و اضطراب مرگ (هنری و پاتریک، ۲۰۱۴) و نقش واسطه‌گری در بین شیوه‌های فرزندپروری و معنای زندگی دارد (خلیلی‌فر و همکاران، ۱۳۹۳). از این‌رو، با توجه به پیشینه تحقیقاتی صورت گرفته، جهت‌گیری مذهبی می‌تواند به عنوان متغیر میانجی در رابطه شیوه‌های فرزندپروری و اضطراب مرگ قرار گیرد. همچنین، این پژوهش درصد است با توجه به ویژگی‌های حساس دوره نوجوانی و مسئله هویت‌بایی آنان که در این دوره سنی به دنبال تجربه امور مذهبی و معنوی برای پاییندی به آنان می‌باشد و با توجه به اینکه تجارت و کنش‌های نوجوانان در این سن، با اعمال خطرهایی روبرو می‌باشد که مسئله ترس از مرگ را به میان می‌آورد. جامعه‌آماری این پژوهش را نوجوانان تشکیل می‌دهند. بنابراین، برای بررسی تناسب مدل پرسش زیر مطرح می‌شود:

آیا جهت‌گیری مذهبی نقش واسطه‌ای در ارتباط میان شیوه‌های فرزندپروری و اضطراب مرگ دارد؟

شکل ۱. نمودار کلی مدل علی شیوه‌های فرزندپروری، جهت‌گیری مذهبی و اضطراب مرگ

روش پژوهش

از آنجاکه هدف این پژوهش، پیش‌بینی اضطراب مرگ دانش‌آموزان، بر اساس ابعاد شیوه فرزندپروری با نقش واسطه‌گری جهت‌گیری بود. از این‌رو، این پژوهش از نوع همبستگی و تحلیل مسیر می‌باشد. جامعه‌آماری این پژوهش را کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر مدارس متوسطه نظری (دوره دوم) شهر شیراز تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۲-۹۳، در مدارس متوسطه این شهر مشغول به تحصیل بودند که حدود ۴۵ هزار نفر می‌باشند. از آنجاکه حداقل حجم نمونه برای مدل تحلیل مسیر، ۲۰۰ نفر می‌باشد (میرز و همکاران، ۱۳۹۱، ص ۶۹۴). از این‌رو، شرکت‌کنندگان پژوهش، ۲۱۵ دانش‌آموز دختر و پسر بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های، چند مرحله‌ای انتخاب شدند؛ بدین‌صورت که از بین نواحی چهارگانه آموزشی شهر شیراز، ۲ ناحیه به صورت تصادفی انتخاب گردید. سپس، از هر ناحیه به صورت تصادفی، ۲ مدرسه (یک مدرسه دخترانه و یک مدرسه پسرانه) و از هر

مدرسه ۲ کلاس به صورت تصادفی انتخاب گردید. در مجموع، ۱۱۱ نفر (۵۲٪) را دختران و ۱۰۴ نفر (۴۸٪) را پسران تشکیل دادند. معیار ورود به تحقیق، رضایت مدرسه و کلاس و معیار خروج نیز ناقص بودن پرسش نامه بود. به آزمودنی‌ها نیز گفته شد که پاسخ‌های آنها صرفاً جهت کار پژوهشی بوده و بدون نام و نام خانوادگی و به صورت محرومانه در نزد پژوهشگر می‌باشند. ابزارهای پژوهش عبارتند از:

مقیاس جهت‌گیری مذهبی آپورت: این مقیاس شامل ۲۱ گزینه است که دو بُعد جهت‌گیری مذهبی بیرونی (شامل ۱۱ سؤال) و جهت‌گیری مذهبی درونی (شامل ۱۰ سؤال) را اندازه‌گیری می‌کند (دوناهیو، ۱۹۸۵). در این مقیاس، گزینه‌ها در یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شوند که حداقل نمره ۲۱ و حداکثر نمره ۱۰۵ می‌باشد. روای این مقیاس، توسط فگین با استفاده از تحلیل عامل به دست آمد که دو عامل به صورت کامل از هم منفک شدند و پایایی آن در سطح خوبی نشان دادند (همان). در ایران نیز پایایی این مقیاس، توسط جان برگسی (۱۳۷۸) و حیری و همکاران (۱۳۸۸) بررسی شد و در سطح مطلوبی گزارش داده شده است. در این پژوهش نیز پایایی این مقیاس به روش آلفای کرابایخ ۰/۷۳ برای جهت‌گیری درونی و ۰/۷۸ برای جهت‌گیری بیرونی به دست آمد.

مقیاس اضطراب مرگ تمپلر: این مقیاس، مشکل از ۱۵ سؤال صحیح- غلط می‌باشد که به صورت صفر و یک نمره‌گذاری می‌شوند. حداقل نمره این مقیاس، صفر و حداکثر نمره ۱۵ است که نمره بالا بیانگر اضطراب مرگ بالا می‌باشد. تمپلر (۱۹۷۰)، ضریب بازآزمایی مقیاس را ۰/۸۳ به دست آورده و روایی همزمان به وسیله همبستگی آن با مقیاس اضطراب آشکار ۰/۲۷ و با مقیاس افسردگی ۰/۴۰ گزارش شده است. پایایی و روایی این پرسش نامه در ایران را رجبی و بحرانی (۱۳۸۰) بررسی کرده و بر این اساس ضریب پایایی تنصیفی را ۰/۶۲ به دست آورد. در این پژوهش نیز پایایی این مقیاس به روش آلفای کرابایخ ۰/۶۸ به دست آمد.

مقیاس شیوه‌های فرزندپروری بازیریند: این مقیاس شامل ۳۰ گویه است که سه بُعد فرزندپروری دموکراتیک، استبدادی و آسان‌گذاری را اندازه‌گیری می‌کند. گویه‌ها در یک طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) درجه‌بندی شده و برای هر بُعد حداقل نمره ۱۰ و حداکثر نمره ۵۰ است. بوری، میزان پایایی این گزارش نمود (اسفندياری، ۱۳۷۴، ص ۸۳). در ایران نیز این مقیاس توسط اسفندیاری (۱۳۷۴) مورد استفاده قرار گرفت و روایی و پایایی مطلوبی را برای آن گزارش نمود. در این پژوهش نیز پایایی مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ برای شیوه آسان‌گذاری ۰/۷۵، استبدادی ۰/۸۱ و دموکراتیک ۰/۸۴ به دست آمد.

برای جمع‌آوری داده‌ها، ابتدا توضیحات مقدماتی درباره مقیاس‌ها و چگونگی تکمیل و هدف از اجرای تحقیق به آزمونی‌ها ارائه گردید. سپس، مقیاس جهت‌گیری مذهبی و بُعد مقیاس شیوه‌های فرزندپروری و درنهایت، مقیاس اضطراب مرگ در اختیار آزمودنی‌ها قرار گرفت تا آن را تکمیل کنند. پس از تکمیل پرسش نامه‌ها، پاسخ‌ها جمع‌آوری شدند.

برای ارزیابی ارتباط علی میان متغیرهای پژوهش، از روش تحلیل سبیر با استفاده از ایموس و برای بررسی نقش واسطه‌گری متغیر میانجی از دستور بوت استرپ در نرم‌افزار ایموس استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

پیش از بررسی فرضیه‌ها، آمار توصیفی متغیرهای پژوهش شامل میانگین و انحراف معیارها متغیرها بررسی شد و نتایج نشان داد که فرزندپروری دموکراتیک، دارای بیشترین میانگین بود. نتایج کامل در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	گروه	میانگین	انحراف معیار
فرزندهای دموکراتیک	دختر	۲۹/۲	۴/۷
	پسر	۲۹	۴/۶
فرزندهای استبدادی	دختر	۱۱/۱	۲/۲
	پسر	۱۰/۸	۳/۱
فرزندهای آسان‌گذاری	دختر	۲۴/۲	۵/۷
	پسر	۲۳/۸	۵/۶
جهت‌گیری مذهبی درونی	دختر	۲۲/۲	۵/۶
	پسر	۲۲	۵/۴
جهت‌گیری مذهبی بیرونی	دختر	۱۷/۹	۴/۷
	پسر	۱۹/۵	۵
اضطراب مرگ	دختر	۶/۲	۱/۵
	پسر	۶/۸	۱/۷

برای بررسی رابطه ساده بین متغیرهای پژوهش، همبستگی متغیرها محاسبه گردید و نشان داد که همبستگی بین متغیرها در اغلب موارد معنادار هستند. از این‌رو، امکان بررسی مدل فراهم می‌باشد.

جدول ۲. ماتریس همبستگی میان متغیرهای پژوهش

۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱	-۰/۱۳*	-۰/۱۷*	-۰/۳۷**	-۰/۲۵**	-۰/۱۷*
۱	-۰/۱۷*	-۰/۲۵***	-۰/۳۷**	-۰/۲۲**	-۰/۱۱
۱	-۰/۲۵***	-۰/۲۷***	-۰/۲۲**	-۰/۲۰**	-۰/۵۸***
۱	-۰/۲۳***	-۰/۱۵*	-۰/۲۰**	-۰/۲۵***	-۰/۰۰۰۱

$$** = P < 0/01$$

$$* = P < 0/05$$

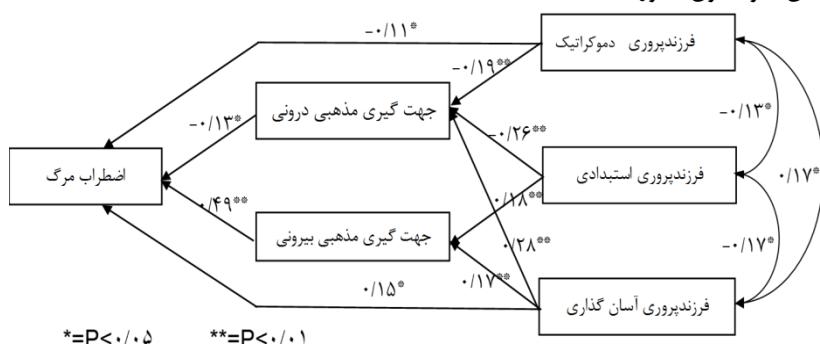
در ابتدا، شاخص‌های برازش مدل محاسبه گردید که نتایج این تحلیل در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۳. شاخص‌های برازش مدل

شاخص	X2/df	P	GFI	AGFI	NFI	IFI	CFI	LTI	RMSEA
قبل از اصلاح	۳۲/۸۴	۰/۰۰۰۱	۰/۷۷	۰/۱۱	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۲	-۰/۷۸	۰/۳۲
بعد از اصلاح	۰/۸۹	۰/۰۰۱	۰/۹۹	۰/۹۷	۰/۹۸	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۰۴

در جدول ۳، هم شاخص‌های قبل از اصلاح و هم شاخص‌های بعد از اصلاح نشان داده شده است. شاخص‌های قبل از اصلاح، نشان می‌دهد که مدل در ابتدا از برازش خوبی برخوردار نبود که با حذف مسیرهای پیشنهادی غیرمعنادار از جمله حذف مسیر فرزندپروری دموکراتیک به جهت‌گیری مذهبی بیرونی و فرزندپروری استبدادی به اضطراب مرگ و همچنین، با انجام اصلاحات مورد نیاز، مدل به برازش مطلوب رسید. شاخص‌های بعد از اصلاح نشان می‌دهد که مدل از برازش خوبی برخوردار است.

برای پاسخ به سؤال پژوهش مبنی بر اینکه «آیا ابعاد جهت‌گیری مذهبی نقش واسطه‌ای در ارتباط میان شیوه‌های فرزندپروری و اضطراب مرگ دارد؟» نتایج پژوهش نشان می‌دهد که هر سه بعد فرزندپروری از طریق واسطه‌گری ابعاد جهت‌گیری مذهبی، دارای اثر غیرمستقیم بر اضطراب مرگ می‌باشند. به علاوه، بعد فرزندپروری دموکراتیک و آسان‌گذاری نیز دارای اثرات مستقیم بر اضطراب مرگ می‌باشند. نتایج دقیق حاصل از فرضیه اول پژوهش در شکل ۲ و جدول ۴ آورده شده است.

شکل ۲. خرواب استاندارد مدل مفهومی پژوهش

جدول ۴. خرواب مسیرهای مستقیم موجود در مدل

مسیر	مقادیر	مقادیر	خطای	T	P
فرزندهبوری دموکراتیک بر جهت‌گیری مذهبی درونی	-0/13	-0/19	0/08	3/8	0/001
فرزندهبوری دموکراتیک بر اضطراب مرگ	-0/14	-0/11	0/05	2/2	0/032
فرزندهبوری استبدادی بر جهت‌گیری مذهبی درونی	-0/28	-0/26	0/07	4/9	0/0001
فرزندهبوری استبدادی بر جهت‌گیری مذهبی بیرونی	0/21	0/18	0/08	3/5	0/003
فرزندهبوری آسان گذاری بر جهت‌گیری مذهبی درونی	0/32	0/28	0/04	5/2	0/0001
فرزندهبوری آسان گذاری بر جهت‌گیری مذهبی بیرونی	0/19	0/17	0/05	3/3	0/008
فرزندهبوری آسان گذاری بر اضطراب مرگ	0/18	0/10	0/07	2/9	0/025
جهت‌گیری مذهبی درونی بر اضطراب مرگ	-0/16	-0/13	0/04	2/0	0/030
جهت‌گیری مذهبی بیرونی بر اضطراب مرگ	0/54	0/49	0/06	6/5	0/0001

همان‌گونه که نتایج شکل ۲ و جدول ۴ نشان می‌دهند، فرزندپروری دموکراتیک دارای اثر منفی بر جهت‌گیری مذهبی درونی است ($P=0/001$). فرزندپروری استبدادی، دارای اثر منفی بر جهت‌گیری درونی ($P=0/0001$) و اثر مثبت بر جهت‌گیری بیرونی ($P=0/003$) است. فرزندپروری آسان گذاری نیز دارای اثر

مثبت بر هر دو بُعد جهت‌گیری مذهبی درونی ($P=0.003$ و $\beta=0.17$) و بیرونی ($P=0.008$ و $\beta=0.28$) می‌باشد. جهت‌گیری درونی، دارای اثر منفی ($P=0.030$ و $\beta=-0.13$) و جهت‌گیری بیرونی، دارای اثر مثبت ($P=0.049$ و $\beta=0.001$) بر اضطراب مرگ است. همچنین، فرزندپروری دموکراتیک به صورت مستقیم دارای اثر منفی ($P=0.011$ و $\beta=0.032$) و فرزندپروری آسان‌گذاری، دارای اثر مثبت بر اضطراب مرگ ($P=0.025$ و $\beta=0.15$) هستند. برای بررسی سهم واسطه‌گری هر یک از ابعاد جهت‌گیری مذهبی، در بین متغیرهای پژوهش، از دستور بوت استرال پ در ایموس استفاده شد که نتایج در جدول ۴ آورده شده است.

جدول ۵. برآورد مسیرهای غیرمستقیم موجود در مدل با استفاده از بوت استرال

معناداری	حد پائین	حد بالا	مقدار پراورده	مسیر		
				متغیر ملاک	متغیر واسطه	متغیر پیش‌بین
۰/۰۰۷	۰/۰۱۴	۰/۰۳۸	۰/۰۸	اضطراب مرگ	جهت‌گیری درونی	فرزندهای دموکراتیک
۰/۰۰۵	۰/۰۰۳	۰/۰۵۱	۰/۰۹		جهت‌گیری درونی	فرزندهای استبدادی
۰/۰۰۱	۰/۰۷۵	۰/۱۱۷	۰/۱۳		جهت‌گیری بیرونی	فرزندهای استبدادی
۰/۰۰۳	۰/۰۰۹	۰/۰۱۶	۰/۱۰		جهت‌گیری درونی	فرزندهای آسان‌گذاری
۰/۰۰۱	۰/۰۴۸	۰/۱۳۳	۰/۱۲		جهت‌گیری بیرونی	فرزندهای آسان‌گذاری

همان گونه که مشاهده می‌شود، از بین ابعاد جهت‌گیری مذهبی، تنها جهت‌گیری درونی توانست در بین فرزندپروری دموکراتیک و اضطراب مرگ ($P=0.007$ و $\beta=0.08$) نقش واسطه‌ای ایفا نماید. اما هر دو بُعد جهت‌گیری مذهبی درونی و بیرونی توانستند هم در بین فرزندپروری استبدادی و اضطراب مرگ و هم در بین فرزندپروری آسان‌گذاری و اضطراب مرگ به صورت معنادار نقش واسطه‌گری ایفا نمایند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش، بررسی رابطه ابعاد فرزندپروری و اضطراب مرگ، با واسطه‌گری ابعاد جهت‌گیری مذهبی در قالب یک مدل علی بود. در راستای این هدف، یافته‌ها نشان داد که بین شیوه‌های فرزندپروری با جهت‌گیری مذهبی و اضطراب مرگ، رابطه معنادار وجود دارد. برخلاف آنچه که پیش‌بینی می‌شد، نتایج نشان دادند که فرزندپروری دموکراتیک پیش‌بینی کننده منفی جهت‌گیری مذهبی درونی بود. از آنجاکه پژوهشی مشابه با این نتیجه یافت نشد، امکان مقایسه فراهم نگردید. ولی در تبیین این یافته‌ها، می‌توان گفت: در خانواده‌های دموکراتیک در رابطه با مسائل مختلف – از جمله مسائل مذهبی – بحث و گفت‌و‌گو می‌شود (فیترپاتریک، ۲۰۰۴). اما بحث‌های مذهبی، بیشتر در حول محور آشنایی فرزندان با امور مذهبی می‌باشد و بر درونی شدن باورهای مذهبی و پاییندی عمیق به آنها – آن گونه که در فرزندپروری استبدادی رخ می‌دهد – سعی جدی نمی‌شود؛ یعنی در این شیوه فرزندپروری، والدین بیشتر سعی و تلاش خود را بر آشنایی فرزندان، با امور مذهبی و رفتارهای مذهبی می‌گذارند و به درونی شدن آنها، در فرزندان خود اصرار نمی‌ورزند.

نتایج همچنین نشان دادند که فرزندپروری دموکراتیک، پیش‌بینی کننده منفی اضطراب مرگ است. اقتدار و دموکراتیک حاصل محبت و کترل است. شاید دلیل اضطراب پایین برای نوجوانان این خانواده‌ها، این باشد که فرزندان، کترل بالا به همراه محبت بالا را نشانه اهمیت و رسیدگی والدین می‌دانند (سیمونز و گنگر، ۲۰۰۷). این امر موجب می‌گردد که نوجوانان احساس کنند که پناهگاه‌های امن برای زمان بحران و اضطراب دارند (سیفی گندمانی و همکاران، ۱۳۸۸). بدین صورت، اضطراب مرگ آنها نیز کمتر است و این نوع فرزندپروری با اضطراب مرگ رابطه معکوس دارد.

یافته‌ها همچنین نشان دادند که فرزندپروری استبدادی پیش‌بین منفی جهت‌گیری مذهبی درونی و پیش‌بین مثبت جهت‌گیری مذهبی بیرونی بود. این یافته‌ها، به گونه‌ای با پژوهش‌های پیشین هماهنگ است (کورش‌نیا و همکاران، ۱۳۸۹). این یافته‌ها، نشان می‌دهد که افراد دارای جهت‌گیری مذهبی بیرونی، در خانواده‌هایی زندگی می‌کنند که در آنها به اطاعت از مراجع قدرت، کترل و همنوایی تأکید زیادی می‌شود (کورش‌نیا و همکاران، ۱۳۸۹). تأکیدی که با کمتر درونی شدن ارزش‌های اخلاقی سطح بالای فرزندان ارتباط دارد. در این خانواده‌ها، والدین به جای اینکه به رشد خودتنظیمی فرزندان خود در مقابل عقاید و رفتارهای مذهبی آنها کمک کنند، سعی می‌کند خود، آنها را تنظیم کنند (استراهان، ۱۹۹۶). از آنجاکه بخش‌های تشکیل‌دهنده خویشتن این افراد، یکپارچه و با ثبات نیست، آنها در نتیجه‌گیری‌ها و اتخاذ عقاید مذهبی شخصی خود، به وابستگی‌های دنیای بیرون اتکا دارند. طبق یافته‌های بعدی پژوهش که نشان دادند شیوهٔ فرزندپروری آسان گذاری پیش‌بینی کننده مثبت جهت‌گیری مذهبی درونی و جهت‌گیری مذهبی بیرونی است، می‌توان گفت: در خانواده‌هایی که والدین فرزندان خود را این شیوه تربیت می‌کنند، این فرزندان در امور خود آزادی عمل بیشتری دارند. در امور مذهبی، این فرزندان اجرایی را احساس نمی‌کنند؛ یعنی با میل خود به سراغ کنکاش و جستجوی امور مذهبی می‌روند. آنچه را که مطلوب‌تر یافتند، به آن پایبند می‌گردند. خصوصاً این تحقیق بر روی نوجوانان صورت گرفته و این تبیین را بهتر می‌توان پذیرفت. نوجوانان در این سن به دنبال کسب هویت می‌باشند و آنچه را آزادانه‌تر و بدون فشار کنکاش کنند، بهتر می‌توانند تجربه کنند و پذیرند یا رد کنند. درواقع، کترل پایین در این نوع فرزندپروری، بهترین هدیه والدین به نوجوانی است که در جستجوی استقلال است (سیفی گندمانی و همکاران، ۱۳۸۸). شاید به همین دلیل، فرزندپروری آسان‌گیر پیش‌بینی کننده مثبت قوی‌تر (۰/۲۸) جهت‌گیری مذهبی درونی می‌باشد، تا بعد از جهت‌گیری مذهبی بیرونی (۰/۱۷). بايد توجه داشت که این مطلب در خصوص نوجوانانی است که مذهب را برگزیده‌اند. به تعبیر دیگر، این شیوهٔ فرزندپروری خیلی ریسک‌پذیر است و بسیار لغزنده است؛ یعنی اینکه این نوجوانان به مذهب روی نمی‌آورند و غیرمذهبی می‌شوند. ولی اگر به سمت مذهب به پیش روند و مذهبی شوند، به احتمال بسیار زیاد با جهت‌گیری درونی مذهبی می‌شوند. شیوهٔ فرزندپروری آسان‌گیر دو وجهی است. دو وجهی

بودن، به این معنا که از یک سو، ممکن است نتایج مثبتی داشته باشد، همچون به دست آوردن جهت‌گیری مذهبی درونی و از سوی دیگر، می‌تواند نتایجی منفی در پی داشته باشد.

همچنین، نتایج حاصل از تحقیق نشان دادند که جهت‌گیری مذهبی درونی، پیش‌بین منفی اضطراب مرگ است. این یافته، با پژوهش‌های لی و همکاران (۲۰۱۳)، منصورزاد و کجیاف (۱۳۹۱) هماهنگ است. مکایتاش و همکاران، بیان می‌کنند که افراد مذهبی دارای روان‌بندهای مذهبی هستند که می‌توانند به آنها در پردازش شناختی مرگ کمک کنند (حیدری و همکاران، ۱۳۸۸). این روان‌بندها، ارزیابی ما را از فلسفه زندگی و مرگ تحت تأثیر قرار می‌دهند. حتی می‌توانند اضطراب‌های ناشی از اندیشه‌یدن به مرگ را مهار نمایند. بنابراین، افراد دارای جهت‌گیری مذهبی درونی، رویدادها را به شکل مثبت‌تر و به شکل تقدیرهای الهی در نظر می‌گیرند. جانگ (۱۹۶۵) معتقد است: همه مذهب‌های بزرگ جهان یک آمادگی برای مرگ فراهم می‌کنند. در نتیجه، افرادی که از اعتقادات مذهبی درونی و قوی‌تری برخوردارند، مرگ را به عنوان یک فرایند طبیعی از زندگی می‌دانند. مرگ برای چنین افرادی، حسی از معنی در زندگی فراهم می‌سازد. این جهت‌گیری، با ایمان و مؤلفه‌های آن همچون امید، تسلیم و رضا، همنوایی بیشتری دارد و می‌توان گفت: نزدیک شدن افراد به جهت‌گیری مذهبی درونی در واقع به معنای نزدیک شدن آنان به ایمان می‌باشد که برای هموار کردن این مسیر، باید به شیوه‌های فرزندپروری و نوع ارتباط با فرزندان بسیار توجه نمود و از آن غافل نشد.

از سوی دیگر، نتایج تحقیق نشان دادند که جهت‌گیری مذهبی بیرونی پیش‌بینی کننده مثبت و قوی اضطراب مرگ است. این یافته با نتایج تحقیقات لی و همکاران (۲۰۱۳)، منصورزاد و کجیاف (۱۳۹۱) هماهنگ است. افراد دارای جهت‌گیری مذهبی بیرونی، دارای اغتشاشات هیجانی بیشتری می‌باشند. در این افراد، مذهب بیرونی امری است خارجی و ابزاری که برای ارضی نیازهای فردی از قبیل مقام و امنیت مورد استفاده قرار می‌گیرد و مذهب را همچون سایر پایگاه‌های اجتماعی، به عنوان یک جایگاه در نظر می‌گیرند که می‌توانند با استفاده از آن در اجتماع به کنش با افراد پردازند (دوناهیو، ۱۹۸۵). در این افراد، مذهب نه یک تعهد است و نه هدف، بلکه وسیله‌ای است برای رسیدن به قصد و غرض خود. این کنش و واکنش‌ها و دائم در حال تغییر بودن، موجب می‌شود که فرد از یک جهت‌گیری باثبات محروم شود و مادام در دلهره و عدم آرامش به سر بردن، موجب می‌شود که در موقع بحرانی، نتواند به تگیه‌گاهی امن و مطمئن پناه ببرد. این امر موجب اضطراب فرد می‌شود و به نوبه خود، اضطراب مرگ آنها دائم در سطحی بالاتر قرار دارد.

در جمع‌بندی نهایی، از تحلیل‌ها می‌توان گفت: جهت‌گیری مذهبی به خوبی نقش واسطه‌گری در بین شیوه‌های فرزندپروری و اضطراب مرگ ایفا نموده است. این یافته‌ها، مؤید آن است که خانواده از مهم‌ترین تعیین‌کننده‌های جهت‌گیری نوجوانان می‌باشند. همچنین، نوع جهت‌گیری افراد میزان اضطراب مرگ آنها را تعیین و یا تحت تأثیر قرار می‌دهد.

پیشنهادات

با توجه به ارتباط مثبت جهت‌گیری مذهبی بیرونی، با اضطراب مرگ دانش‌آموzan، پیشنهاد می‌شود دست‌اندرکاران نهاد تعلیم و تربیت (خانواده مدرسه و جامعه) و نهاد دین، برای کاهش این بعد و افزایش جهت‌گیری مذهبی درونی، در دانش‌آموzan برنامه‌ریزی صورت دهند. با توجه به ارتباط مثبت فرزندپروری دموکراتیک با جهت‌گیری مذهبی درونی و ارتباط مثبت فرزندپروری استبدادی با جهت‌گیری مذهبی بیرونی، پیشنهاد می‌شود برنامه‌های آموزشی و کاربردی مناسب برای والدین جهت آموزش و تقویت این شیوه فرزندپروری و کاهش فرزندپروری استبدادی برنامه‌ریزی و ارائه گردد.

محدودیت‌های پژوهش

- طرح این پژوهش از نوع همبستگی است و استنبطاً علی از نتایج آن باید با احتیاط صورت گیرد.
- محدودیت و مشکل دسترسی به مقالات و مجلات معتبر خارجی.
- اطلاعات جمع‌آوری شده در این پژوهش، از مقیاس‌های خودگزارشی بدست‌آمده که این اندازه‌گیری‌ها ممکن است توسط مطلوبیت اجتماعی و سوگیری تحت تأثیر قرار گرفته باشند.

منابع

- احدى، حسن و فرهاد جمهري، ۱۳۸۹، روان‌شناسی رشد (جواني، ميانسالي و پيرى)، قم، آينده درخشان.
- اسفنديارى، غلامرضا، ۱۳۷۴، بورسی شیوه‌های فرزندپروری مادران کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهنجار و تأثیر آموزش مادران بر اختلال رفتاری کودکان، پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران، انتستيو روان پزشكى.
- برک، لورا، ۱۳۹۲، روان‌شناسی رشد (از نوجوانی تا پایان زندگى)، ترجمه يحيى سيدمحمدى، تهران، ارسivaran.
- جان‌بزرگى، مسعود، ۱۳۷۸، بورسی اثربخشى روان درمانگری با و بدون جهت‌گیری مذهبی بر مهار اضطراب و تنیدگى، پایان نامه دکتری روان‌شناسی باليني، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
- حاجي کاظم تهراني، مریم و همكاران، ۱۳۹۳، «رابطه شیوه‌های فرزندپروری ادراک شده با طرحواره‌های ناسازگار اوليه و جهت‌گيری مذهبی»، روان‌شناسی ودين، سال هفتم، ش ۳، ص ۱۰۸-۹۳.
- جيدري، اسفنديار و همكاران، ۱۳۸۸، «رابطه مذهب با اضطراب مرگ و هيچان خواهی»، روان‌شناسی ۵۱، سال سيزدهم، ش ۳، ص ۳۴۱-۳۴۵.
- خليلي، فر، مينا و همكاران، ۱۳۹۳، «نقش واسطه‌گری جهت‌گيری مذهبی برای سبک‌های فرزندپروری و معنای زندگی در دانش آموزان پایه سوم دوره دبیرستان شهر شيراز»، روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختى، سال چهارم، ش ۱۵، ص ۵۹-۷۳.
- موسوی خميني، سيدروح الله، ۱۳۵۸، چهل حدیث، قم، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمیني.
- رجبي، غلامرضا و محمود بحراني، ۱۳۸۰، «تحليل عاملي سوال‌های مقاييس اضطراب مرگ»، روان‌شناسى، ش ۳۰، ص ۳۳۱-۳۴۴.
- سيفي گندمانى، محمدياسين و همكاران، ۱۳۸۸، «ستخ‌شناسي فرزندپروری خانواده (ترکيب سبک فرزندپروری پدر و مادر) و تأثير آن بر اضطراب و افسردگي نوجوانان پسر: رویکردي نو به فرزندپروری»، اصول بهداشت روانى، سال يازدهم، ش ۱۳، ص ۱۸۵-۱۹۶.
- عاشورى، جمال و همكاران، ۱۳۹۳، «رابطه جهت‌گيری مذهبی، خوش‌بینی و هوش معنوی با سلامت معنوی مریبان قرآن»، روان‌شناسى ودين، سال هفتم، ش ۲، ص ۱۲۵-۱۳۶.
- على اکبری دھکرداری، مہناز و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی رابطه جهت‌گيری مذهبی با اضطراب مرگ و از خودیگانگی در سالمدان
- استان تهران»، پژوهش‌های روان‌شناختى/جتماعى، دوره اول، ش ۲، ص ۱۴-۱۵۹.
- قاسم‌پور، عبدالله و همکاران، ۱۳۹۱، «پيش‌بيني اضطراب مرگ بر اساس راهبردهای تنظيم شناختي هيچان»، دانش و پژوهش در روان‌شناسى کاربردي، سال سيزدهم، ش ۲، ص ۶۳-۷۰.
- کورش‌نما، مریم و همکاران، ۱۳۸۹، «رابطه ابعاد الگوهای ارتباطات ادراک شده در خانواده و جهت‌گيری مذهبی در دانشجویان»، اندیشه‌های نوین تربیتی، دوره ششم، ش ۳، ص ۴۵-۶۵.
- گيدنر، آتونى، ۱۳۷۷، جامعه‌شناسى، ترجمه منوجه صورى، چهارم، تهران، نشر نى.
- لهسليزياده، عبدالعلی و همکاران، ۱۳۸۷، «بررسی جهت‌گيری مذهبی و سلامت روانی مهاجران بر اساس مدل آپورت و راس: نمونه مورد مطالعه قصر شيرين»، مجله علوم اجتماعى دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسى مشهد، ش ۸، ص ۱۴۹-۱۶۹.
- منصورزاده، زهرا و محمدياقر كجباور، ۱۳۹۱، «رابطه بين جهت‌گيری مذهبی (درونى، بيرونى) و جنسیت، با اضطراب مرگ در دانشجویان»، پژوهش‌های علوم تشاختى و رفتارى، سال دوم، ش ۱، پيادي ۵۴-۴۵.
- ميرز، ال. اس و همکاران، ۱۳۸۹، پژوهش چندمتغیره کاربردي (طرح و تفسير)، ترجمة پاشا شريفى و همکاران، تهران، رشد.
- يگانه، طيبة، ۱۳۹۲، «بررسی نقش جهت‌گيری مذهبی در تبيين اميد و بهزيسىتی روان‌شناختى زنان مبتلا به سلطان پستان»، بيماري‌های پستان/يران، سال ششم، ش ۳، ص ۴۷-۵۶.

- parental authority and obligation to obey as predictors of obedience, *Journal of Adolescence*, 30 (2), p. 297–311.
- Donahue, M. J, 1985, Intrinsic and extrinsic religiousness: Review and meta analysis, *Journal of Personality and Social Psychology*, v. 48 (2), p. 400-419.
- Feifel, H, 1959, *Attitudes toward death in some normal and mentally ill populations, The Meaning of Death*, New York, McGraw-Hill.
- Fitzpatrick, M. A, 2004, The family communication patterns theory, Observations on its development and application, *The Journal of Family Communication*, v. 4 (3), p. 167-179.
- Furer, P, et al, 2007, *Treating health anxiety and fear of death: A practitioners guide*, New York, Springer Publishing.
- Henrie, J, & Patrick, J, 2014, Religiousness, Religious Doubt, and Death Anxiety, *The International Journal of Aging and Human Development*, v.78 (3), p. 203–227.
- Ilyas-Khan, M, & Hussain-Kawal, M, 2015, A Study of Religious Orientation and Life Satisfaction among University Students, *International Journal of Social Sciences (IJSS)*, v. 5 (2), p. 11–18.
- Lee, S. A, et al, 2013, Associations Between Death Fascination, Death Anxiety and Religion among Polish College Students, *Journal of Polish Psychological Bulletin*, v. 44 (4), p. 439–448.
- Lester, D, 1990, The collectt-lester Fear of Death Scale: The original version and a revision, *Death studies*,v.14, p. 451-468.
- Maltby, J, & Day, L, 2000b, The reliability and validity of the death obsession scale among English university and adult amplexes, *Personality and Individual Differences*, v. 28, p. 695-700.
- Park, C, et al, 1990, Intrinsic religiousness and religion coping as life stress moderator for catholic versus protestants, *Journal of Personality and Social Psychology*, v. 59 (3), p. 562-574.
- Ryan, P. M, & Deci, E. L, 2000, Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being, *The Journal of American Psychologist*, v. 55 (1), p. 68–78.
- Saeed, F, & Bokharey, Z. I, 2016, Gender Differences, Life Satisfaction, its Correlate and Death Anxiety in Retirement, *Journal of Psychology and Clinical Psychiatry*, v. 5 (2), p. 1–7.
- Simons, G, & Conger, R. D, 2007, Linking mothers and fathers difference in parenting to a typology of family parenting styles and adolescent out come, *Journal of Family Issues*, n. 28, p. 212-241.
- Steinberg, L, & Morris, A. S, 2001, Adolescent development, *Annual Review of Psychology*, n. 52, p. 83–110.
- Strahan, B. J, 1996, Does Religion Support Family Relationships?, It Depends on What Kind of Religion, *Australian Family Research Conference*, p. 27-29.
- Stuart, G. W, & Laraia, M. T, 2001, *Principles and practice of psychiatric nursing*. 7th ed. St Louis: Mosby press.
- Templer, D. I, 1970, The construction and validation of a death anxiety scale, *Journal of General Psychology*, v. 82 (2), p. 165–177.
- Wen, Y. H, 2012, Religiosity and Death Anxiety of College Students, *The Journal of Human Resource and Adult Learning*, v. 8 (2), p. 98–106.